

V. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

R. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Bénedic ánima mea Dómino.

R. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est número, et bonitátis infinitus est thesáurus: piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium affligi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatióibus nostris, votisque susceptis grátias ágimus; te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum etc. **R.** Amen.

CAPUT 14.

**DE PROCESSIONE IN TRANSLATIONE
SACRARUM RELIQUIARUM INSIGNIUM.**

Ecclēsia et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes et Ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum Te Deum, etc. et Psalmum Laudáte Dóminum de cœlis, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos et Hymnos de Proprio vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

TITULUS X.

CAPUT 1.

**DE EXORCIZANDIS
OBSESSIS A DÆMONIO.**

Sacerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

2. Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

3. In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt: ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia, et occulta patefacere; vires supra ætatis, seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

4. Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interroget obsessum, quid senserit in animo, vel in

corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet et repetat.

5. Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum: solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

6. Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum; sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

7. Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

8. Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum: sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

9. Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur. Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

10. Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium, (*Matth. 17*), hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

11. In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

12. Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat, ut pro se oret Deum, ac jejuset, et sacra confessione et communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

13. Habeat præ manibus, vel in conspectu crucifixum. Reliquiæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

14. Exorcista ne vegetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

15. Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Ceteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

16. Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta adspersat, quam exorcizando in promptu habeat.

17. Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

18. Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

19. Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

20. Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

21. Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, SS. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et

adstantes communiat signo crucis, et adspersat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias (pag. 97) usque ad Preces exclusive.

In fine Antiphona: **N**e reminiscáris, Dómine, delicta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindictam sumas de peccátis nostris.

Pater noster. *secreto.*

V. Et ne nos indúcas in tentatióem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, *

et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimicis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióem eripuísti me, * et super inimicos meos despéxit óculus meus.

Gloria Patri.

V. Salvum fac servum tuum.

R. Deus meus, sperántem in te.

V. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

R. A fácie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.

V. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.

R. Et de Sion tuére eum.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecationem nostram; ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), quem (vel

quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti, quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéret: velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam créatum, a ruína, et dæmónio meridiáno. Da, Dómine, terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit: Deum non novi, nec Israél dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo **N.** (vel a fámula tua **N.**) ✠, ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sácula sæculórum. **R.** Amen.

Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum:

Præcipio tibi, quicumque es, spírítus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus: ut per mystéria incarnatiónis, passiónis, resurrectionis, et adscensionis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spírítus sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad júdicium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo; et ut mihi Dei ministro licet indígno, prorsus in ómnibus obédias: neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

23. Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore et pectore.

In principio erat Verbum, etc. ut supra (pag. 112).

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Marc. 16.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Eúntes in mundum univérsum: prædicáte Evangelium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónt, et bene habébunt.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Luc. 10.

In illo tempore: Revérsi sunt septuagínta duo cum gaúdio, dicéntes ad Jesum: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes, et scorpíones, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúm-tamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Luc. 11.

In illo tempore: Erat Jesus ejiciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum ejicit dæmónia. Et álíi tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse

autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísus desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómo do stabit regnum ejus? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejicio dæmónia, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejicio dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ pósidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus aúferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distribuet.

V. Dómine, exaúdi oratió nem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérse creatúræ: qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcánda super serpéntes et scorpíones: qui inter cétera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere: Dæmones effugáte: cujus virtúte motus tamquam fulgur de cælo sátanas cécidit: tuum sanctum nomen cum timóre et tremóre suppliciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, brá chii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar: per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. **R.** Amen.

24. Deinde muniens se et obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

V. Ecce crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.

R. Vicit leo de tribu Juda, radix David.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, invoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expóscó: ut advérsus hunc, et omnem immúndum spírítum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxiliúm præstáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

Exorcízo te, immundíssime spírítus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio: in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradícare, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis coelórum in inferióra terræ demérgi præcépít. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time, sátana, inimíce fidei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, causa discórdiæ, excitátor dolórum: quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifixus, deínde inférni triumphátor fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recéde ergo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spírítus ✠ sancti: da locum Spírítui sancto, per hoc signum

sanctæ ✠ crucis Jesu Christi Dómini nostri: Qui cum Patre, et eódem Spírítu sancto vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Dómine, exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti: réspice super hunc fámulum tuum **N.** (vel hanc fámulam tuam **N.**) qui (vel quæ) dolis immúndi spírítus appetitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defigit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle, Dómine, virtútem diaboli, fallacésque ejus insídias ámove: procul ímpius tentátor aufúgiat: sit nóminis tui signo ✠ (in fronte) fámulus tuus múnitus, et in ánimo tutus et córpore. *(Tres cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci.)* Tu péctoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confirmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da, Dómine, ad hanc invocatióem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut qui hucusque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincerus débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Exorcismus.

Adjúro te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi: per eum, qui habet potestátem mittere te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei **N.**, qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exér-

citu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum ✠ *(in fronte)* non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnipotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed ministro Christi. Illius enim te urget potéstas, qui te cruci suæ subjugávit. Illius bráchium contremisce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimas ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ *(in pectore)*, sit tibi formído imágo Dei ✠ *(in fronte)*. Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. ✠ Imperat tibi majéstas Christi. ✠ Imperat tibi Deus Pater, ✠ imperat tibi Deus Fílius, ✠ imperat tibi Deus Spíritus ✠ sanctus. Imperat tibi sacraméntum crucis. ✠ Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et ceterórum Sanctórum. ✠ Imperat tibi Mártyrum sanguis. ✠ Imperat tibi continéntia Confessórum. ✠ Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercessio. ✠ Imperat tibi christiánæ fidei mysteriórum virtus. ✠ Exi ergo transgréssor. Exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocentium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projéctit in ténebras exterióres, ubi tibi cum ministris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculente reníteris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Fílio ejus Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre ausus es, et crucifigere præsumpsísti. Reus es humano géneri, cui tuis persuasióibus mortis venénium propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ *(fiat signum crucis in fronte)*, discédas ab Ecclésia Dei ✠ *(fiat signum crucis super circumstantes)*: contremisce, et éffuge, invocáto nómine Dómini illius, quem inferi tremunt: cui Virtútes cœlórum, et Potestátes, et Dominationes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vóribus laudant, dicéntes: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísam atque prostrátum exíre præcépít ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem ingredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere. ✠ Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ✠ Quia quanto tárdius exis, tanto magis tibi supplicium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. *R.* Amen.

V. Dómine, exaúdi oratiómem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus cœli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem: quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Créator